

Knjiga proroka Daniela - broj sedamdeset i šest

Otvaranje proročanstava: Odbacivanje svjetla 1856. godine i njegove posljedice

Jeff Pippenger

2024-02-09

Godine 1856. svjetlo o „sedam vremena” bilo je opečaćeno, a do 1863. to je svjetlo bilo odbaćeno. Prorok iz Jude donio je to svjetlo opakom kralju Jeroboamu, a Jeroboam je odbacio to svjetlo. Izaija je donio isto svjetlo opakom kralju Ahazu, i on ga je također odbacio. Zbog odbijanja svjetla povezanog sa Siloamskim jezerom, kraljevstva i Jeroboamovo (sjeverno) i Ahazovo (južno) odvedena su u ropstvo od kralja sa sjevera, 723. pr. Kr., odnosno 677. pr. Kr.

Mojsije, u Aronovoj pobuni; Izaija s Ahazom i Jeremija s drugim kraljevima, predstavljali su vjerne iz mileritske povijesti, koji su svi predstavljali vjesnike svjetla u pobuni posljednjih dana. „Prva” kriza posljednjih dana iz 1863. godine, i „posljednja” kriza posljednjih dana, „veliki potres” iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja (uskoro dolazeći nedjeljni zakon), prikazane su u svim tim proročkim linijama. Prorok iz Jude predstavlja proroka koji je otpao od svoje odgovornosti te na kraju biva pokopan u istome grobu s otpadničkim protestantizmom. Njegova smrt i njegov pokop bili su odgovor na njegov izbor da jede i pije prehranu lažljivoga proroka iz Betela.

Sud nadvladavanja od strane papinstva (kralja Asirije) pri nedjeljnom zakonu, koji je bio predložen raspršenjem sjevernoga i južnoga kraljevstva Jeroboama i Ahaza, podudara se sa sudbinom judejskoga proroka, jer je umro između „lava” i „magarca”. „Lav” je simbol Babilona, koji je u posljednjim danima papinstvo.

I dogodi se, pošto je jeo kruha i pošto je pio, da mu osedla magarca, to jest proroku kojega bijaše vratio. A kad je otišao, susrete ga lav na putu i usmrti ga; i njegovo mrtvo tijelo bijaše bačeno na put, a magarac stajaše pokraj njega, i lav također stajaše pokraj mrtvoga tijela. I gle, ljudi prolaziše te vidješe mrtvo tijelo bačeno na putu i lava gdje stoji pokraj mrtvoga tijela; pa dođoše i javiše to u gradu gdje je prebivao stari prorok. A kad je prorok koji ga bijaše vratio s puta to čuo, reče: To je čovjek Božji koji se oglušio o riječ Gospodnju; zato ga je Gospod predao lavu, koji ga je rastrgao i usmrtio, prema riječi Gospodnjoj koju mu je rekao. I progovori svojim sinovima govoreći: Osedlajte mi magarca. I oni ga osedlaše. I ode te nađe njegovo mrtvo tijelo bačeno na putu, a magarca i lava gdje stoje pokraj mrtvoga tijela; lav nije bio pojeo mrtvo tijelo niti je rastrgao magarca. Tada prorok podiže mrtvo tijelo čovjeka Božjega, položi ga na magarca i donese ga natrag; i stari prorok dođe u grad da ga oplakuje i pokopa. I položi njegovo mrtvo tijelo u vlastiti grob; i naricaše za njim govoreći: Jao, brate moj! I dogodi se, pošto ga je pokopao, da progovori svojim sinovima govoreći: Kad umrem, pokopajte me u grobu u kojem je pokopan čovjek Božji; položite moje kosti pokraj njegovih kostiju: jer će se jamačno ispuniti riječ koju je po riječi Gospodnjoj objavio protiv žrtvenika u Betelu i protiv svih domova uzvišica koji su u gradovima Samarije. 1 Kraljevima 13:11–32.

Judejski je prorok umro između dvaju simbola. Lav je simbol Babilona, a suvremeni Babilon u posljednjim danima jest Kralj sjevera, koji dolazi svome svršetku i nitko mu ne pomaže u Danielu, jedanaestom poglavlju, četrdeset i petom retku. Znak njegove vlasti jest štovanje sunca, što je četvrta gadost, i gdje je četvrti naraštaj laodicejskog adventizma prikazan kako se klanja prema suncu u Ezekielu, osmom poglavlju. U Millerovu snu bilo mu je pokazano da se dragulji nisu samo rasuli i bili prekriveni, nego da je i sam kovčežić, koji je predstavljao Bibliju, bio razderan.

U trećem naraštaju adventizma vodstvo adventizma promicalo je djelo uvođenja uporabe takozvanih modernih prijevoda Biblije. Ti takozvani moderni prijevodi proizašli su iz iskvarenoga skupa rukopisa koje promiču teolozi čovjeka grijeha i otpali protestantizam. Millerov kovčeg bio je King James Version, koji je preveden iz neiskvarenih rukopisa.

Do četvrtog naraštaja laodicejskog adventizma, crkva se pridružila Svjetskom vijeću crkava, savezu Rimske crkve i njezinih kćeri. Adventizam je godinama tvrdio, radi svoje uspravane pastve, da su oni u Svjetskom vijeću crkava tek „promatrači“, sve dok statut toga zlog saveza nije razotkrio da status „promatrača“ predstavlja punopravnoga člana s pravom glasa!

U svojem četvrtom naraštaju dvaput su „čovjeku grijeha“ dodijelili zlatnu medalju. Najmanje je jedna od tih medalja bila utisnuta katoličkim shvaćanjem Drugoga Kristova dolaska, prikazujući Isusa kako pri svojem povratku stavlja svoju nogu na zemlju; uključivala je i katolički sunčev oreol iza Krista te katoličko skraćeno navođenje četvrte zapovijedi, koje je jednostavno glasil: „spomeni se subotnjega dana“. U sudskom postupku (što predstavlja pravni iskaz), predsjednik Generalne konferencije dao je svjedočenje u kojem je izjavio da je Crkva adventista sedmoga dana nekoć vjerovala da je papinstvo antikrist, ali da je njegova crkva to vjerovanje već odavno odložila „na povijesno smetlište“.

Četvrta gadost (naraštaj) jest ona u kojoj se dvadeset i pet vođa crkve u Jeruzalemu klanja suncu. Progresivne gadosti započele su likom ljubomore koji je bio postavljen na ulazu, označujući početak. Prorok iz Jude završava pokopan s otpaličkim protestantizmom, a lav ga usmrćuje (Babilon), jer se vratio metodologiji otpaličkoga protestantizma te stoga nije u stanju prepoznati da je Rim taj koji uspostavlja viđenje; a ondje gdje nema viđenja uspostavljenoga simbolom čovjeka grijeha, na kraju završavate na strani čovjeka grijeha.

„Oni koji postanu zbunjeni u svojem razumijevanju Riječi, koji ne uspiju uvidjeti značenje antikrista, zasigurno će se svrstati na stranu antikrista.“ Kress Collection, 105.

Judejski prorok bio je pokopan s lažljivim prorokom iz Betela, koji ga je nazvao svojim „bratom“, te je pronađen mrtav između dvaju simbola. „Lav“ je predstavljao njegov propust da razumije antikrista, a „magarac“ je simbol islama. Laodicejski adventizam već je svojom šutnjom u vezi s 11. rujna 2001. pokazao da ne prepoznaje kako je predmet islama u trećem Jao ponoćni poklič, poruka kasne kiše. Neuspjeh da se prepozna poruka kasne kiše jest smrt! Kasna kiša započela je 11. rujna 2001., kada je sišao moćni anđeo iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja, kada su velike zgrade New Yorka bile oborene. „Kiša“ je poruka, a poruku je potrebno prepoznati da bi se primila.

„Ne smijemo čekati kasnu kišu. Ona dolazi na sve koji će prepoznati i prisvojiti rosu i pljuskove milosti što padaju na nas. Kad skupimo djeliće svjetla, kad cijenimo pouzdana milosrđa Božja, Onoga koji voli da Mu vjerujemo, tada će se ispuniti svako obećanje. [Citiran Izaija 61,11.] Cijela zemlja treba biti ispunjena slavom Božjom.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

„Cijela zemlja“ zna što se dogodilo 11. rujna 2001., ali da bi se primila poruka koja ondje započinje i koja na koncu obasjava cijelu zemlju Božjom slavom, ta poruka mora biti prepoznata. Riječ „prepoznati“ znači „prisjetiti se ili ponovno zadobiti znanje o nečemu, bilo uz priznanje toga znanja ili bez njega. Prepoznajemo osobu na udaljenosti kada se prisjetimo da smo je već prije vidjeli ili da smo je nekoć poznavali. Prepoznajemo njezine crte lica ili njezin glas.“ Websterov rječnik iz 1828.

Jedini način na koji laodicejski adventist može prepoznati poruku kasne kiše koja je stigla 11. rujna 2001. jest da prepozna kako je istu objavu božanske sile vidio i u prošlosti. Dana 11. kolovoza 1840. sišao je moćni anđeo iz Otkrivenja 10, kada se ispunilo proročanstvo o drugom Jao islama. Ta se povijest savršeno ponovila kada je 11. rujna 2001. sišao moćni anđeo iz Otkrivenja 18, kada se ispunilo proročanstvo o trećem Jao islama, a neuspjeh da se prepozna islam trećega Jao znači da će takav biti nošen divljim arapskim magarcem u smrt koju prouzrokuje lav suvremenoga Babilona.

Pijanice Efrajimovi, koji ne mogu čitati zapečaćenu knjigu, ne mogu vidjeti ponavljanje mileritske povijesti, jer se to prepoznavanje temelji na metodologiji pozne kiše „red na red“. Koncept da se očitovanje sile Božje u mileritskoj povijesti ponavlja u posljednjim danima ne može se održati metodologijom otpaloga protestantizma i katolicizma.

„Anđeo koji se sjedinjuje u objavljivanju poruke trećega anđela treba obasjati svu zemlju svojom slavom. Ovdje je prorečen rad svjetskih razmjera i neuobičajene snage. Adventni pokret od 1840. do 1844. bio je slavno očitovanje Božje sile; poruka prvoga anđela bila je donesena do svake misijske postaje u svijetu, a u nekim je zemljama postojao najveći vjerski interes kakav je ijedna zemlja vidjela od reformacije šesnaestoga stoljeća; no sve će to biti nadmašeno moćnim pokretom pod posljednjim upozorenjem trećega anđela.” The Great Controversy, 611.

Slijepi vođe suvremenog Izraela prisiljeni su svojom metodologijom odbaciti istinu da će se u posljednjim danima ponoviti očitovanje Božje sile, kao što je bilo u prijašnjim vremenima.

„Ovdje vidimo da je crkva — Gospodnje svetište — bila prva koja je osjetila udar Božjega gnjeva. Starješine, oni kojima je Bog dao veliku svjetlost i koji su stajali kao čuvari duhovnih interesa naroda, iznevjerili su svoje povjerenje. Zauzeli su stajalište da ne trebamo očekivati čuda i očitovanje Božje sile kao u prijašnjim danima. Vremena su se promijenila. Te riječi učvršćuju njihovo nevjerovanje, i oni govore: Gospodin neće učiniti dobro, niti će učiniti zlo. On je previše milosrdan da bi pohodio svoj narod sudom. Tako je ‘Mir i sigurnost’ povik ljudi koji više nikada neće podići svoj glas kao trubu da pokažu Božjemu narodu njegove prijestupe i domu Jakovljevu njegove grijeha. Ti nijemi psi koji ne htjedoše lajati upravo su oni koji osjećaju pravednu osvetu uvrijeđenoga Boga. Muškarci, djevojke i mala djeca svi zajedno

ginu.” Testimonies, svezak 5, 211.

Laodicejsko sljepilo učenih ljudi koji vladaju neukima Jeruzalema onemogućuje im da prepoznaju poznu kišu, jer ne samo da se služe iskvarenom biblijskom metodologijom, nego ih i zaključci do kojih ih dovodi njihovo lažno rasuđivanje stavljaju u položaj u kojem će poricati svako buduće očitovanje Božje sile, kao u prijašnjim vjekovima. Ipak, Malahija tri pokazuje da će, kada Glasnik Saveza očisti sinove Levijeve, prinos biti kao u davnim danima.

„Vjerni Svjedok izjavljuje: ‘Znam tvoja djela.’ ‘Pokaj se i čini prva djela.’ To je pravi ispit, dokaz da Duh Božji djeluje u srcu kako bi te prožeo svojom ljubavlju. ‘Doći ću k tebi ubrzo i uklonit ću tvoj svijećnjak s njegova mjesta, ako se ne pokaješ.’ Crkva je poput neplodna stabla koje je, primajući rosu, kišu i sunčev sjaj, trebalo donijeti obilje ploda, ali na kojem božansko istraživanje ne nalazi ništa osim lišća. Svečana misao za naše crkve! uistinu svečana za svakoga pojedinca! Čudesna je Božja strpljivost i dugotrpnost; ali ‘ako se ne pokaješ’, ona će se iscrpsti; crkve, naše ustanove, ići će iz slabosti u slabost, iz hladna formalizma u duhovnu mrtvost, dok govore: ‘Bogat sam, i obogatio sam se, i ništa mi ne treba.’ Vjerni Svjedok kaže: ‘A ne znaš da si nesretan, i jadan, i siromašan, i slijep, i gol.’ Hoće li ikada jasno uvidjeti svoje stanje?”

„U crkvama se treba očitovati čudesna objava Božje sile, ali ona neće djelovati na one koji se nisu ponizili pred Gospodinom i otvorili vrata srca priznanjem i pokajanjem. U očitovanju one sile koja obasjava zemlju slavom Božjom oni će vidjeti samo nešto što u svojoj sljepoći smatraju opasnim, nešto što će pobuditi njihove strahove, te će se pripremiti da joj se odupru. Budući da Gospodin ne djeluje prema njihovim zamislima i očekivanjima, oni će se usprotiviti djelu. ‘Zašto’, kažu oni, ‘ne bismo poznavali Duha Božjega, kad smo toliko godina u djelu?’—Zato što nisu odgovorili na opomene, na usrdne pozive iz Božjih poruka, nego su uporno govorili: ‘Bogat sam, obogatio sam se i ništa ne trebam.’ Darovitost i dugo iskustvo neće ljude učiniti kanalima svjetlosti, ako se ne stave pod sjajne zrake Sunca Pravednosti te ne budu pozvani, izabrani i pripravljeni darom Duha Svetoga. Kada se ljudi koji rukuju svetim stvarima ponize pod moćnom rukom Božjom, Gospodin će ih uzvisiti. Učinit će ih ljudima razboritosti — ljudima bogatima milošću njegova Duha. Njihove snažne, sebične crte karaktera, njihova tvrdokornost, bit će viđene u svjetlu koje sja od Svjetla svijeta. ‘Doći ću k tebi uskoro i uklonit ću tvoj svijećnjak s njegova mjesta, ako se ne pokaješ.’ Ako tražite Gospodina svim svojim srcem, dat će vam se naći.” Review and Herald, 23. prosinca 1890.

Smrt judejskog proroka prikazana je i „lavom” suvremenog Babilona, koji je proročki simbol što uspostavlja viđenje proročke povijesti, a također i „magarcem”. Prvi spomen islama u Svetome pismu jest kada je Jišmael predstavljen kao „divlji čovjek”.

I on će biti divlji čovjek; ruka će njegova biti protiv svakoga čovjeka, i ruka svakoga čovjeka protiv njega; i on će prebivati pred licem sve svoje braće. Postanak 16,12.

Pravilo prvoga spomena u Svetome pismu utvrđuje da sve značajke simbola moraju biti sadržane u njemu, jer je Božja Riječ sjeme, a sjeme posjeduje sav DNK potreban da dovede do punoga ostvarenja čitavu biljku. Riječ prevedena kao „divlji čovjek” jest riječ za „divljega arapskoga magarca”. „Magarac” je u Pismima istine jedan od simbola islama.

Poruka Ezekijela u trideset i sedmom poglavlju, koja mrtve kosti oživljuje tako da se podižu kao silna vojska, poruka je islama trećeg Jaoa, a ta je poruka poruka Ponoćnog poklika posljednjih dana. Sestra White izravno uči da je Kristov trijumfalni ulazak u Jeruzalem predstavljao poruku Ponoćnog poklika.

„Ponoćni poklik nije se toliko prenosio putem dokazivanja, premda je biblijski dokaz bio jasan i neoboriv. S njime je išla pokretačka sila koja je dirala dušu. Nije bilo sumnje, ni propitivanja. Prigodom Kristova slavodobitnog ulaska u Jeruzalem, narod koji se sa svih strana zemlje okupio da svetkuje blagdan, slijevao se na Maslinsku goru, i kada su se pridružili mnoštvu koje je pratilo Isusa, zahvatilo ih je nadahnuće toga časa te su pomogli pojačati uzvik: ‘Blagoslovljen onaj koji dolazi u ime Gospodnje!’ [Matej 21,9.] Na isti su način i nevjernici koji su hrlili na adventističke skupove — neki iz znatiželje, a neki samo da bi ismijavali — osjetili uvjerljivu silu koja je pratila poruku: ‘Evo, Zaručnik dolazi!’” Spirit of Prophecy, volume 4, 250.

Otkrivenje Isusa Krista posljednja je poruka koja se otpećuje u posljednjim danima, i ona uključuje islam trećega Jao. Kada je Krist, koji je poruka što se otpećuje, ušao u Jeruzalem te tako predoznačio Ponoćni poklič posljednjih dana, bio je nošen (Njegova je poruka bila nošena) na „magarcu“. Posljednju poruku Kristove pravednosti nosi islam.

Islam je bio, jest i bit će divlji čovjek, kao što je predočen divljim arapskim magarcem, i svatko tko želi vidjeti (a mnogi ne žele vidjeti), može lako „prepoznati“ da je ratovanje koje sada provodi islam divlje ludilo. Spremnost da se počini samoubojstvo, uz vjerovanje da će u budućem životu uslijediti neka velika spolna nagrada, sotonsko je ludilo. Prvo spominjanje islama naznačilo je da će islam biti divlji čovjek.

Islamovo ratovanje dovodi cijelo čovječanstvo na okupu kako bi vodilo borbu u sve žešćem ratovanju trećega Jao. Islam je proročka logika za provedbu jedne svjetske vlade, a globalisti uče da su namjerno vratili Židove natrag u zemlju Izrael nakon Drugoga svjetskog rata, kako bi mogli iskoristiti drevnu mržnju islama prema Židovima za pokretanje Trećega svjetskog rata. Globalisti vjeruju, i desetljećima su naučavali, da će im Treći svjetski rat biti potreban kako bi uspostavili svoju jednu svjetsku vladu. Iskrivljeni motivi globalista, kako su izraženi njihovim vlastitim riječima, uklapaju se u biblijsku ulogu islama.

Možda najozbiljniji dio Išmaelove proročke DNK, u retku u kojem se prvi put spominje, jest činjenica da njegov duh, koji je duh „divljeg čovjeka“, „prebiva pred licem sve svoje braće“. Zamisao da će u trećem Jao sudjelovati samo neke sekte radikalnog islama nije u skladu s Božjom Riječju. Uobičajeno politički korektno gledište da u svakom vjerskom opredjeljenju postoji tek nekoliko loših pojedinaca, te da su većina pripadnika muslimanske vjere građani koji ljube mir, nije u skladu ni s njihovom vlastitom svetom knjigom ni s Biblijom.

Kuran uči da je dužnost svakoga Allahova sljedbenika dovesti cijeli svijet u suglasnost sa šerijatskim zakonom, a prvo spominjanje islama u Knjizi Postanka utvrđuje da će duh Jišmaelova „divljeg čovjeka“ biti u svakom sljedbeniku islama. Kuran izravno poučava svoje pristaše da glume pristojnost kada žive na područjima gdje još nemaju sposobnost nametnuti svoju vjersku

vlast stanovništvu, slično kao i katolicizam.

Prorok iz Jude suprotstavio se Jeroboamu kada je njegovo kraljevstvo tek bilo uspostavljeno. Otpadnički protestantizam započeo je 1844. godine i odmah mu se suprotstavio mileritski adventizam, koji je ušao u Svetinju nad svetinjama i otkrio Božji zakon, uključujući subotu sedmoga dana. Mileritskom adventizmu bilo je rečeno, kako to predstavlja Jeremija, da se vrati Bogu, ali da se nikada ne vraća u „zbor podrugljivaca“. Proroku iz Jude bilo je rečeno da se ne vraća istim putem kojim je došao, niti da jede ili pije hranu lažnoga proroka iz Betela, ali on je to ipak učinio. Smrt proroka iz Jude bila je simbolički smještena između dvaju simbola, koji su predstavljali papinstvo i islam. Laodicejski adventizam ne može vidjeti te dvije istine, jer su 1863. sebi iskopali vlastite duhovne oči i započeli proces prekrivanja dragulja i metodologije kojima se služio William Miller kako bi temelje adventizma uspostavio krivotvorenim novcem i draguljima te metodologijom otpadničkog protestantizma i katolicizma.

„Čovjek s četkom za prašinu” sada mete svoj pod, obnavlja dragulje i daje ih Milleru da ih stavi na svoj stol, no adventizam je zaslijepljen vjervanjem da su oni ostatak naroda koji je 1844. bio podignut kao Njegov narod.

I ne pomišljajte govoriti u sebi: Imamo Abrahama za oca; jer kažem vam da Bog može od ovoga kamenja podići djecu Abrahamu. A već je i sjekira položena na korijen stablima; stoga se svako stablo koje ne donosi dobra roda siječe i baca u oganj. Ja vas, istina, krstim vodom na obraćenje; ali onaj koji dolazi za mnom jači je od mene, kojemu nisam dostojan obući nositi; on će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. Njemu je vijača u ruci, i on će temeljito očistiti svoje gumno te sabrati svoju pšenicu u žitnicu; a pljevu će spaliti ognjem neugasivim. Matej 3:9–12.

Laodicejski adventizam bit će izbljuvan iz usta Gospodnjih, osim onih pojedinaca koji bi se mogli pokajati. Laodicejski adventizam treba biti pokopan u istome grobu u kojemu je pokopan negdašnji saveznički narod koji je odbacio Millerovu poruku, jer su oni sada također negdašnji saveznički narod u odnosu na sto četrdeset i četiri tisuće. Pobuna iz 1863. godine predočena je po proroku koji je došao iz Jude, koji je također ostavio proročanstvo o kralju Jošiji.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Umjesto da postanemo slični svijetu, trebamo postajati sve više i više različiti od svijeta. Sotona se udružio i nastavit će se udruživati s crkvama u majstorskom nastojanju protiv Božje istine. Sve što Božji narod čini kako bi prodro u svijet izazvat će odlučno protivljenje sila tame. Posljednji veliki sukob neprijatelja bit će krajnje odlučan. Bit će to posljednja bitka između sila tame i sila svjetla. Svako istinsko Božje dijete hrabro će se boriti na Kristovoj strani. Oni koji u ovoj velikoj krizi dopuste sebi da budu više na strani svijeta nego na Božjoj strani, na kraju će se posve staviti na stranu svijeta. Oni koji postanu smeteni u svojem razumijevanju Riječi, koji ne uspiju uvidjeti značenje antikrista, zasigurno će stati na stranu antikrista. Sada nije vrijeme da se prilagođavamo svijetu. Daniel stoji u svojem dijelu i na svojem mjestu. Proročanstva Daniela i Ivana treba razumjeti. Ona jedno drugo tumače. Ona svijetu daju istine koje bi svatko trebao razumjeti. Ta proročanstva trebaju biti svjedočanstvo u svijetu. Svojim ispunjenjem u ovim posljednjim danima sama će se objasniti.“

„Gospodin će uskoro kazniti svijet zbog njegova bezakonja. Uskoro će kazniti vjerske zajednice zbog njihova odbacivanja svjetla i istine koji su im bili dani. Velika poruka, koja objedinjuje poruke prvoga, drugoga i trećega anđela, treba biti objavljena svijetu. To treba biti teret našega rada. Oni koji istinski vjeruju u Krista otvoreno će se uskladiti sa zakonom Jehove. Subota je znak između Boga i Njegova naroda, i mi trebamo učiniti vidljivim svoje usklađivanje sa zakonom Božjim svetkovanjem Subote. Ona treba biti znak razlikovanja između Božjega izabranog naroda i svijeta. Mnogo znači biti vjeran Bogu. To obuhvaća zdravstvenu reformu. To znači da naša prehrana mora biti jednostavna, da moramo biti umjereni u svemu. Mnoge vrste hrane koje se tako često viđaju na stolovima nisu potrebne, nego veoma štetne. Um i tijelo treba sačuvati u najboljem zdravstvenom stanju. Samo oni koji su odgojeni u spoznaji i strahu Božjem trebaju biti izabrani da preuzmu odgovornosti. Oni koji su dugo u istini, a ipak ne mogu razlikovati čista načela pravednosti od načela zla, kojima je razumijevanje pravde, milosrđa i Božje ljubavi pomračeno, trebaju biti razriješeni odgovornosti.“

„Bog ima važne pouke koje njegov narod mora naučiti. Da su te pouke bile naučene prije, njegovo djelo ne bi bilo ondje gdje je danas. Jedno se mora učiniti. Istina se ne smije uskraćivati propovjednicima niti ljudima na odgovornim položajima iz straha da bi se navuklo njihovo nezadovoljstvo. S našim ustanovama moraju biti povezani ljudi koji će s krotkošću i u mudrosti objavljivati sav Božji naum. Božji se gnjev raspalio protiv onih koji su u tjelesnoj sigurnosti i za cijenu pokazali prezir prema njegovu upravljanju. Oni dovode u opasnost napredak djela.“

„Svaki lažni put jest obmana i, ako se ustraje u njemu, na koncu će donijeti propast. Stoga Gospodin dopušta da oni koji se drže lažnih planova budu uništeni. Upravo u času kada se čuje hvala i laskanje, dolazi iznenadna propast. Ima onih koji se, unatoč tomu što znaju za ukor upućen drugima zbog nevjernosti, odvrćaju od opomene. Takvi su dvostruko krivi. Znali su Gospodnju volju i nisu je izvršili. Njihova će kazna biti razmjerna njihovoj krivnji. Nisu htjeli poslušati riječ Gospodnju.“ Kress Collection, 105, 106.